

Oral History Kosovo

Intervjuerka: Za kog roditelja si više vezana?

Sagovornica: Više sam vezana za tatu, jer tata nije uvek bio kod kuće. Radio je u građevini, ali tada je bilo takvo vreme da su ga vodili svuda po Kosovu. Dešavalo se da po mesec dana nije dolazio i nama je nedostajao. I nikad ti nije rekao ni ovako, ni onako, ni... Majka je bila jako dobra, veoma stroga i hvala joj za to, jer svaka majka mora da odredi granicu i da nauči decu, da im ne dozvoli da izađu van normale. Tako da sam joj jako zahvalna, jer nas je mnogo, mnogo dobro učila.

Intervjuerka: Šta si naučila od majke?

Sagovornica: Svašta, svašta, i danas da učim od nje što se tiče spremanja hrane, ručnog rada, majka je znala mnogo, zna i danas. I dalje vidi i može da radi, zna svašta da napravi. Šav koji je moja majka ručno šila, danas ima svakakvih mašina koje ne mogu da urade to kao moja majka. I mnogo je devojaka tu is sela dolazilo da uči od moje majke, iako nije bila školovana, ali bila je mnogo, mnogo sposobna. I da piše i čita je moja majka naučila kad je vodila decu u školu.

Intervjuerka: Kako se to desilo?

Sagovornica: Na primer, kad je najstarija sestra krenula u školu, zajedno s njom. Pratila je slova i sve je naučila. Sad piše, čita mnogo, ništa joj ne fali iako nije bila školovana. Volela je školu i trudila se da nas gura napred.

Intervjuerka: Zašto majka nije išla u školu?

Sagovornica: Majka pre mnogo, mnogo godina, tada nisu slali devojčice [u školu]. To je bilo selo u opštini Podujevo i tamo nijedna devojčica nije išla u školu. I zato, čak su i krili devojčice, ko je imao sakrio bi ih: "Nemamo". Samo da ih ne odvedu u školu. Dečake da, a devojčice ne.

Intervjuerka: Koliko ona ima godina?

Sagovornica: Majka ima 72 godine.